

Wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 12-tej w południe i o godzinie 6-tej wieczorem.

PRENUMERATA wynosi w Krakowie: miesięcznie 2 kor., kwartalnie kor. 6, za jednorazowe zanoszenie do domu dopłaca się 40 hal., za dwurazowe 60 hal.

Na prowincji: miesięcznie kor. 2 hal. 70, kwartalnie kor. 8. W państwie Niemieckim kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za dwurazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny założony w r. 1892 przez JÓZEFA ROGOSZA.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beanpre.

nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Recepty redakcyjnej niezwraza Adres Red.: Ul. św. Krzyża l. 7. Adres tel. „Głos Narodu“ Kraków. Tel. Nr. 190

Osobna prenumerata na wydanie wiecz. wynosi miesięcznie w miejscu z odnośnieniem do domu 1 koronę.

Numer połudn. 10 hal. wieczorny 4 hal. Listy pieniężne przekazywać na prenumeratę i inseraty, franco do Administracji „Głosu Narodu“. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchji i w państwie niemieckim. Reklamacje

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowym „Głosu Narodu“, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej l. 7. Od miejsca wiersza drobnym ismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 h. za pierwszy raz każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokołowski, Paszki Hensmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Dukas, M. Schalek, E. Braun, Katschera & Schlerl, R. Moses, Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie J. Leopold, w Paryżu de Raackowski 14 Cite de Treviso, John F. Jones & Cie.

Nr. 201.

Kraków, poniedziałek 6 maja 1907 r.

Rok XV.

Pierwszy i trzeci maja.

Upadek socjalistycznego święta, zaznaczył się nietylko u nas, ale w całej Europie. O Anglii niema co nawet mówić, bo w tem mądrym i praktycznym społeczeństwie, żadnemu robotnikowi na myśl nie przyjdzie tracić dzień pracy dla uczczenia pamięci dawno zapomnianego żydowskiego agitatora, ale nawet we Francji, „majówka“ socjalistyczna nie miałaby żadnego radykalizmu, obchód 1 Maja przeszedł bez wrażenia. Praca nie ustala nigdzie, wszystkie dzienniki wyszły, a gdyby nie strzały dane przez jakiegoś półwarjanta rosyjskiego żyda, — a „majówka“ socjalistyczna nie miałaby żadnego efektu...

Tak samo w Niemczech, ojczyźnie Lassala, drobna tylko część robotników poszła za hasłem rewolucyjnym. We Włoszech rząd zakazał po prostu publicznych obchodów, a ogół robotników przyjął ten zakaz bez protestu. Tylko jedna jedy na na całym kontynencie, Warszawa, uległa terrorowi socjalistycznej klikki i obchodziła dzień 1 Maja zupełnym bezrobociem... Ale wszystkie dzienniki skonstatowały zgodnie, że jak zwykle w podobnych wypadkach, znikająca mniejszość prowadzona przez śmiałych i bezwzględnych agitatorów, sterroryzowała ogół, zbyt przygnębiony zarówno okrucieństwem rządu, jak bandytyzmem socjalistów, aby zdołał stawić stanowczy opór, komendzie międzynarodówki...

Dowód to tylko więcej, żeśmy zostali w tyle po za oświeconą Europą, gdzie już dostatecznie poznano i oceniono pustkę i szkodliwość socjalistycznych haseł, i wyemancypowano się z pod brutalnej przemocy rycerzy czerwonego sztandaru...

W Krakowie, każdy bezstronny świadek musiał uznać błahość socjalistycznego obchodu, i potężne rozmiary narodowego święta, ku pamięci wiekopomnej konstytucji 3 Maja. Również w Warszawie obchodzono tę pamiątkę wspaniale, tłumnie i godnie. I tym razem nie trzeba było żadnego nacisku ani postrachu, aby ogół poruszyć. Społeczeństwo zrozumiało potrzebę tej uroczystości, jako uczczenie wielkiej narodowej pamiątki, i jako odpowiedź na wyzwanie socjalistów. Na terrorystyczne awantury klikki rewolucyjnej, odpowiedziano wielką narodową manifestacją, mającą tem większe znaczenie, że wyszła z głębi narodowego uczucia, jako wido-

my znak naszych nadziei, jako godło programu naszej przyszłości!

Oba obchody wykazały niezbicie, że w Polsce niema gruntu dla międzynarodowego i rewolucyjnego socjalizmu, i że wszystkie próby przeszczerpienia tych doktryn w naszym społeczeństwie, okazały się bezskutecznymi i bezowocnymi. Zdrowy instynkt narodu ustrzegł go przed socjalizmem, który przez swój gruby materializm zabija wszystkie szlachetniejsze porwy, a korząc się przed siłą i nie krępując żadnymi więzami historycznych tradycji, mógłby naszą niewolę w nieskończoność przedłużyć.

Ruch przedwyborczy.

Z Cieszanowa piszą nam:

Ruch wyborczy u nas gorączkowy, walka ze strony polskiej toczy się między dr. Kozłowskim a Jampolskim, ze strony ruskiej między dr. Stachurą a Hryniewieckim. Usiłowania ze strony ruskiej, aby między partią ukraińską a moskalofilską doprowadzić do zgody, skutku nie odniosły. Ze strony naszej bruzdzi jeszcze osławiony Wilk i podobno jeden z dzierżawców dóbr. Dr. Kozłowski zwołał wiec w kilku gminach tutejszego powiatu z pomyslnym dla siebie skutkiem. Najlepszym środkiem przekonania ludności, iż dba o jej dobro, było przedstawienie deputacyi p. Namiestnikowi w d. 1 maja z różnych gmin potrzebujących zapomóg na cele gospodarcze i gminne, wszystkie bowiem otrzymały zapewnienie wydatnej kwoty, którą z pewnością otrzymają.

Nie jest to na ręce kontrkandydatowi p. Jampolskiemu który obiecuje ludziom uwolnienie od podatków i rzeczy niemożliwe, ale rzeczywiście na obietnicach kończy. Stronictwo ludowe gdyby wysunęło tutaj inną osobistość a nie jego, mogło być pewne powodzenia, ale takie demagogiczne wycieczki jakich się dopuszczał p. Jampolski, jako obszarnik przeciw obszarnikom, jako katolik przeciw duchowieństwu, jako Polak przeciw własnej narodowości otworzyły oczy nawet jego zagorzałym zwolnikom.

Wiele zależy od nauczycielstwa, które tu w innych warunkach politycznych się znajduje, niż w innych powiatach kraju. Przejęte najlepszymi chęćmi dla ludu, dało się złudzić pięknymi słówkami p. Jampolskiego, sprzyjało mu jako ludowemu trybunowi, jeden nawet przybywszy świeżo w te okolice, nieznający stosunków tutejszych, widział w nim nowego Graccha.

Przekonawszy się jednak, jakich środków agitacyjnych używa p. Jampolski, zerwało z nim zupełnie i uznało, iż tenże nie jest odpowiednim kandydatem na posła ludowego.

Nauczycielstwo polskie tutejszego powiatu powinno za wzór wziąć sobie kolegów Rusinów. Jedni z nich należą do ukraińskiej, drudzy do moskalofilskiej partji, ale gdyby chodziło o niebezpieczeństwo, że mogłoby przejść dwóch posłów Polaków, zapomnieliby o przeciwiństwie i dla ratowania mandatu wszyscy głosowaliby na jednego Rusina. Nam Polakom zagraża poważne niebezpieczeństwo że wobec rozbitcia się naszych głosów, może wyjść dwóch posłów ruskich, zamiast jednego, jak się im należy. Z tego powodu powinniśmy wszyscy solidarnie głosować na tego, który ma największe szanse, i da je gwarancję, iż potrafi i chce działać dla kraju, a tym bezsprzecznie jest dr. Kozłowski. Zarzucają mu nauczyciele jedynie to, że nie jest ze stronictwa ludowego, ale gdy ich zawiódł już jeden, za którym się solidarnie głosować zobowiązali, a za Jampolskim głosować nie chcą, powinni pamiętać, że pierwsi byli Polakami niż stronnikami partji ludowej, że gdy chodzi o obronę praw narodowych, tam partyjne muszą milknąć niechęci. Nie wszędzie to samo prawo da się zastosować, nie wszędzie to samo postępowanie; gdy na zachodzie stronictwa bez znacznych szkód dla narodowości walczyć mogą ze sobą o mandat, bo zawsze Polak go otrzyma u nas jednością tylko uzyskać możemy, żebyśmy przy wyborach kłęski i wstydu nie ponieśli, że liczebnie silniejsi żadnego dla siebie nie potrafilibyśmy uzyskać, bo dla partyjnych interesów nie dbaliśmy o dobro całego narodu.

— Kandydat w bożnicy. „Głos“ socjalistyczny, wychodzący we Lwowie donosi, że żydowski kandydat w Drohobycz, dr. Loewenstein stanął przed wyborcami w... bożnicy.

Tak jest, w bożnicy stanął dr. Loewenstein, przybrany w „tales“ i w przerwie między jedną a drugą modlitwą wygłosił swój program demokratyczny. Oto parę wyjątków.

„Mój ojciec był rabinem, mój dziadek i pradziadek byli rabinami w Frankfurcie. Ten, co stwarza pokój w niebiesiach, niech stworzy pokój wśród nas na ziemi. Amen“

„Głos“ pisze z tego powodu: Czyż nie wzruszająca modlitwa demokraty. To też płakał mówca, a z nim płakało całe zebranie, najmocniej oczywiście szlochali Jankiel Feuerstein i sztab jego „bałagunów“. W końcu „szames“ z bożnicy donośnym głosem obwieścił zebranym, że pan kandydat ofiarował „wyborcom“ dwa siedmioramienne świeczniki i 200 koron.

Podwyższenie płac urzędników kolejowych.

WIEDEŃ. Analogicznie do podwyższenia dodatku aktywalnego urzędników państwowych został podwyższony, z ważnością od 1 kwietnia 1907, wymiar kwaterowego wiedeńskiego dla urzędników kolei państwowych 10—8 klasy służ-

Kronika.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCJAN

Kraków, 6 maja.

— **Kalendarzyk kościelny.** Dziś w poniedziałek Jana w oleju i Heliodora; we wtorek Domiceli i Benedykta papieża wyznawcy.

— **Kalendarzyk astronomiczny.** Wschód słońca rozpoczyna się o godzinie 4 minut 10 zachód przypada o godzinie 7 minut 3, długość dnia godzin 14 minut 53.

— **Nabożeństwa.** We środę jako w uroczystość św. Stanisława odprawioną zostanie w katedrze na Zamku suma pontyfikalna. Procesja krzyżowa z tego powodu odpada.

W grobach królewskich rano Msza św. za duszę królowej Barbary Radziwiłłówny.

W kościele OO. Paulinów na Skałce w tymże dniu rozpocznie się odpust, który trwa przez całą oktawę.

— **Towarzystwo Strzeleckie** odbyło w niedzielę przed południem Walne Zgromadzenie członków pod przewodnictwem prezesa dra Walentego Staniszewskiego w obec Króla p. Jana Kwiatkowskiego. Na zgromadzeniu według statutu dokonano jedynie wyboru uzupełniającego wydziału i komisji kontrolującej. Do wydziału wybrani zostali: pp. Stefan Czapliski, Bronisław Górski i dr. Tadeusz Kwieciński ponownie, oraz pp. Aleksander Sulikowski i Józef Kulesza. Skarbnikiem wybrano ponownie przez aklamację p. Eugeniusza Smidowicza, a do komisji kontrolującej pp. Henryka Schwarza i Franciszka Lenerta.

W bieżącym roku w poczet członków prastarego Krakowskiego Towarzystwa Strzeleckiego zapisani zostali: pp. Wacław Anczyc,

dr. Gustaw Bielański, Aleksander Denker, Marjan Drapela, Stanisław Drozdowski, Jan Kanty Federowicz, dr. Władysław Filipkiewicz, dyr. Władysław Grodyński, dr. Bronisław Guńkiewicz, Zygmunt Hendeł, dr. Stanisław Jaugustyn, prof. dr. Leopold Władysław Jaworski, Stefan Iglicki, dr. Bolesław Korolewicz, Piotr Kosobucki, Zygmunt Kowalski, Bronisław Krause, dr. Michał Koy, prof. dr. Wincenty Lępkowski, Michał Markowicz, dr. Erwin Męszowicz, Roman Mączyński, Tadeusz Onyszkiewicz, dr. Władysław Patkiewicz, dr. Franciszek Paszkowski, dr. Stanisław Rowiński, Maksymilian Rutkowski, dyr. Ludwik Solski Sosnowski, Julian Staniszewski, Stanisław Swierzyński, dr. Henryk Szarski, Józef Szczęśniak, Włodzimierz Tetmayer, dr. Wiktor Wernikowski, Wilhelm Winkler, dr. Marceli Zawadzki, dr. Franciszek Zaczek, i Józef Zycieński.

— **Towarzystwo Tatrzańskie** odbyło w sobotę w sali wykładowej Gabinetu geologicznego (Coll. Physicum) Walne Zgromadzenie członków pod przewodnictwem prezesa J. E. Antoniego hr. Wodzickiego, który przy zagajeniu posiedzenia w krótkości wspominał o zabiegach Zarządu celem uzyskania lepszej komunikacji kolejowej pomiędzy Zakopanem i Krakowem oraz o połączenie telefoniczne do Morskiego Oka. Ale Rząd zamiast ułatwienia żąda od Tow. Tatrzańskiego 3 do 4 tysięcy koron na budowę i 1.200 do 1.500 koron rocznej dopłaty. Następnie zgromadzenie przez powstanie uczciło pamięć zmarłych w ciągu roku członków Tow. a w szczególności ś. p. arcyb. Stablewskiego, Michała Kirkora, Cichońskiego i innych.

Z porządku dziennego sekretarz dr. Krygowski odczytał protokół ostatniego Walnego Zgromadzenia który przyjęto do wiadomości jak również sprawozdanie Towarzystwa za rok ubiegły.

bowej o 20 proc., zaś dla urzędników 8—5 klasy rangi o 15 proc. Ponieważ kwaterowe dla sta-
cyonowanych poza Wiedniem urzędników kole-
lei państwowych ustalonym jest w stosunku pro-
centowym kwaterowego wiedeńskiego, działa-
to podwyższenie w równym procentowym stosun-
ku także na korzyść tych ostatnich urzędników.

Oprócz tego będzie, z ograniczeniem na rok
1907, podobnie jak urzędnikom państwowym,
także i urzędnikom kolei państwowych czterech
najniższych klas służbowych, którzy z tytułu
podwyższenia kwaterowego w roku bieżącym
nie otrzymają przynajmniej większego poboru
nad 120 kor., różnica do wysokości tej kwoty
wypłacaną.

Aspirantom i wolontaryuszom, którzy nie
otrzymają żadnego kwaterowego i z tego powo-
du też z tytułu podwyższenia kwaterowego nie
otrzymują żadnej podwyżki, będzie za rok 1907
wypłacaną pełna kwota 120 koron.

Co się tyczy podurzędników i służących, to
zarząd kolejowy, który już z końcem r. 1905 roz-
począł akcję ku polepszeniu położenia tej kate-
goryi służby przez zaprowadzenie automatyczne-
go posuwania naprzód, od tego czasu przeprowa-
dził obszernie studia nad dalszym rozwinięciem
i polepszeniem zarówno stosunków posuwania
naprzód jak i szematu plac wymienionych kate-
goryj służby kolejowej, które obecnie ukończo-
ne doprowadziły do rezultatów. Wszystkie te
zarządzenia będą miały moc obowiązującą jesz-
cze od 1 stycznia 1907.

oooOooo

Bracia Karamazow.

Chcę aby Alosza powiedział mi tu w obec-
ności zyczliwych mi świadków czy mam słusz-
ność, czy nie? Alosza! bracie drogi (bo będę cię
zawsze uważać za brata) mówiła w najwyższym
uniesieniu, chwytając rozpalonymi dłońmi chłod-
ne jego ręce, czuję że to tylko, co pan mi dora-
dzi, co pan postanowi, uspokoi mnie i pogodzi z
losem. Przeczuwam to sercem.

— Niewiem o co mnie pani chce zapytać, od-
parł Alosza z zaplonioną twarzą, wiem tylko, że
życzę pani daleko, daleko lepiej, niż sobie same-
mu tylko ja się tak nie nie rozumiem na tych
rzeczach, dodał pospiesznie.

— Na tych rzeczach! Ach Aleksy Fedorowi-
czu na tych rzeczach mówi pan. Tu chodzi
przedewszystkiem o honor i powinność i o coś
wyższego może jeszcze nad powinność. Prze-
czuwam sercem to coś niezmożonego, co mnie ku
sobie ciągnie i wlece mnie za sobą. Powiem,
zresztą w dwóch słowach. Gdyby się on nawet
ożenił z tą, tą bezwstydną dziewczyną, której
nigdy nie przebaczę, to ja i tak nie opuszczę go.
Nigdy go nigdy nie opuszczę mówiła z wysiłkiem
w jakiejś sztucznej wymęczonej egzaltacji. To
nie znaczy żebym się wciągnął za nim wlokła narzu-
cała mu swoją obecność.

O nie, nie! odjadę ztąd i mieszkać będę w
innym mieście, ale przez całe moje życie śledzić
będę nieustannie za każdym jego krokiem. Gdy
będzie nieszczęśliwy z tamtą, co niewątpliwie
prędko nastąpi, niech przyjdzie do mnie, a znaj-
dzie wówczas we mnie siostrę, tylko siostrę i tak
na wieki. Wtedy przekona się wreszcie, że ta
kochająca siostra przyniosła mu w ofierze całe
swoje życie. Zdobęde sobie wreszcie jego uf-
ność, nie będzie się wstydził wyznawać mi
wszystko, wołała w zapamiętaniu będę mu jak
Bóg do którego modli się z ufnością,
tyle mi przynajmniej został winien
za swoją zdradę, za wszystko com przez niego wy-
cierpiała.... Niechże on wie, niech zawsze pamięta
że wiecznie, przez całe życie, pozostanę wierna

danemu słowu mimo, że on je złamał. Ja mu
będę.... ja będę przyczyną jego szczęścia, środ-
kiem i że tak powiem narzędziem jego szczęścia,
maszyną fabrykującą jego szczęście. I tak przez
całe życie i on to musi widzieć, musi wiedzieć
o tem przez całe życie. Takie jest moje postano-
wienie, a Iwan Fedorowicz rozumie je i po-
chwala.

Tchu jej brakło. Prawdopodobnie miała
zamiar wyrazić swoją myśl, spokojnej, prościej,
z większą godnością, ale podniecenie w jakim
się znajdowała, poniosło ją trochę za daleko, i
wypowiedziała się zanadto bezwzględnie i bez
osłonek. Przemawiała przez nią obrażona duma
i chęć odwetu za wczorajsze upokorzenie.

Uczuła to sama i twarz jej spochmurniała,
oczy błysnęły gniewem. Alosza obserwował ją
pilnie i zauważył wszystkie te zmiany. Iwan
zaś dodał jakby uzupełniając jej mowę.

— W każdej innej kobiecie postępowanie tak-
kie wydałoby się mogło nienaturalne i sztuczne,
ale pani ma słuszność jako istota wyjątkowa.
Niewiem czem umotywować moje przekonanie,
ale pewien jestem, że pani ma słuszność — i
że postanowienie pani jest zupełnie szczerze.

— Być może, ale to skutek wczorajszej urazy
wymknęło się pani Chachłakow, która widocznie
miała zamiar nie mieszać się do rozmowy, nie
mogła się jednak wstrzymać od wygłoszenia tej
zresztą bardzo trafnej uwagi.

— Tak, tak przerwał niechętnie Iwan niezad-
o wolnomy widocznie jej uniesieniem się. W każ-
dej innej kobiecie mógłby to być chwilowy poryw
wrażenie przelotne ale, to co dla innej byłoby
tylko pusto brzmiącym frazesem, staje się w u-
stach Katarzyny Iwanówny świętem i wiecznie
trwałym postanowieniem. Będzie to trudny, cięż-
ki może ale wiernie spełniany obowiązek. Odtąd
— dodał zwracając się bezpośrednio do Katarz-
ny, pani stanie się jednym ciągiem poświęceń i
boleśną kontemplacją własnej ofiary, własnej
cnoty i własnej niedoli. Ale z czasem cierpienie
pani złagodzone zostanie dumnym poczuciem
spełnionej ofiary i życie pani upłynie na ślad-
kiem rozpamiętywaniu własnego tryumfu z po-
mocy wypełnienia rozpaczliwego może ale w każ-

dym razie śmiałego i dumnego zamysłu. Wypo-
wiedział to wszystko dobitnie, nie starając się na-
wet ukryć złośliwej i ironicznej intencji.

— Boże, jakie to wszystko nienaturalne, za-
uważyła znów pani Chachłakow.

— A pan! Aleksy Fedorowicz, jakie jest
pańskie zdanie, muszę je znać koniecznie, kon-
niecznie, wołała Katarzyna zalewając się łzami.
Alosza zmieszany powstał.

— To nie, to nie, mówiła Katarzyna wciąż
płacząc, zdenerwowana jestem i zmęczona wczoraj-
szą nocą, ale w obecności dwóch takich przy-
jaciół jakimi wy obaj dla mnie jesteście, czuję
się silniejsza i rzeźwa, bo wiem że wy mnie ni-
gdy nie opuścicie.

— Bardzo mi przykro, ale prawdopodobnie ju-
tro będę musiał odjechać do Moskwy, i to na
nieszczęście, na długo, zmuszony więc jestem
opuścić panią, przemówił nagle Iwan.

Katarzyna zmieniła się nagle do niepozna-
nia, łyzy tak obfite przed chwilą znikły gdzieś bez
śladu, wyraz twarzy stał się z początku dziwnie
chłodny, a potem jakby rozpozgodzony.

— Pan wyjeżdża do Moskwy, ach jak dobrze
— zawołała, a potem dodała jakby poprawiając
się. Nie to, dobrze, że pan wyjeżdża, tego prze-
cież nie mogłam myśleć o co mnie zresztą taki
przyjaciel jak pan posądzać nie może — Owszem
ogromnie mi będzie przykro utracić pana na
czas jakiś, ale to się wybornie składa, że pan
będzie mógł wyjaśnić osobiście siostrze mojej i
ciotce, wszystko co się tu stało. Właśnie drę-
czyła mnie myśl jak ja im to wszystko napi-
sze, a teraz przyjdzie mi to o wiele łatwiej skoro
wiem, że pan potrafi im przedstawić rzecz całą
uwzględniając ich wrażliwość — mówiąc to po-
dała obie ręce Iwanowi, ściskając serdecznie jego
dłoń Alosza zdumiony był niesłychaną szybkością
z jaką ta przed chwilą jeszcze rozżalona i bez-
radna dziewczyna, przedzierżnęła się w wytra-
wną i panującą nad sobą damę — pokrywając
światowym uśmiechem wewnętrzne swoje wra-
żenia.

oooOooo

MIODOSYTNIĄ Kazimierza Robackiego

założona w 1841r.
Kraków, ul. Sław-
kowska 26 poleca

MIÓD STOŁOWY LEKKI, BUTELKA 50 CT.
MIÓD STOŁOWY MOCNY, BUTELKA 60 CT.
MIÓD WYTRAWNY . . . BUTELKA 70 CT.

MIÓD KURACYSKI . . . BUTELKA 80 CT.
MIÓD ESSENCYA . . . BUTELKA 1 ZŁR.
MIÓD KOPOWIEC, BUTELKA 1 ZŁR. 20 CT.

MIÓD KASZTELAŃSKI BUT. 1 ZŁR. 50 CT.
MIÓD BERNARDYŃSKI — BUTELKA 2 ZŁR.
MALINIAKI — WISNIAKI — I DERENIANKI.

Następnie wiceprezes p. Kwiatkowski złożył sprawozdanie kasowe oraz preliminarz budżetu na rok 1907, który uchwalono w kwocie 15.267 k. 57 h. w dochodach i wydatkach z nadwyżką 667 kor. 57 hal.

Dalej prof. Prysak złożył sprawozdanie im. komisji kontrolującej z wnioskiem o udzielenie absolutorjum, które też uchwalono.

W dyskusji nad różnymi sprawami zabierali głos pp. Swierz, Hofbauer, i G. Pol. Ten ostatni domagał się utworzenia alpinarjum przy Morskiem Oku. Wniosek ten przekazano wydziałowi.

Prezes im. wydziału przedłożył wniosek zamianowania zasłużonego członka i b. I wiceprezesa prof. d-ra Stanisława Pomikły, członkom honorowym Towarzystwa. Wniosek uchwalono przez aklamację, za co dr. Ponikło podziękował serdecznymi słowami.

Dalej uchwalono wnioski wydziału 1) utworzenie nowego oddziału Beskid — Pieniny i 2) utworzenie oddziału żywiarskiego z siedzibą w Zakopanem.

Następnie dr. M. Danielak przedłożył szereg wniosków w sprawie uregulowania pociągów, budowy kolei z N. Targu do K. ościenka, z Krakowa przez Myślenice i Mszanę Dolną do Chabówki, poprawienie dróg kołowych, oraz w sprawach niedomagań pocztowych i telegraficznych. Wszystkie wnioski przekazano wydziałowi do załatwienia.

W końcu dokonano wyboru prezesa i 5 członków wydziału, oraz komisji kontrolującej. Na wniosek p. Oborskiego wybrano przez aklamację dotychczasowego prezesa J. E. Antoniego hr. Wodzickiego, który wybór przyjął. Do wydziału wybrani zostali: dr. Zdzisław Czapliski, lekarz w Zakopanem; dr. Michał Koy, adwokat; Onufry Piekarski, starszy inż; Teofil Janikowski, urzędnik Magistratu i Marjusz Zaruski z Zakopanego. Do komisji kontrolującej zostali wybrani: pp. Jan Arnałowicz, Władysław Fischer i Piotr Prysak.

— **Rocznica Grunwaldu!** Otrzymujemy następującą odezwę: Dnia 14 lipca 1907 r. przypada 497 rocznica pogromu Niemców pod Grunwaldem przez Jagiellowe zastępy.

Dzisiaj gdy nowocześni Krzyżacy dopro-

wadzili już swe prześladowania polskości pod zabor. pruskim do ostateczności, dzisiaj gdy król pruski prowadzi ohydny wojnę z polskimi dziećmi, należy przypomnieć dawnym naszym sługom... rocznicę grunwaldzką należy przypomnieć im że „nie siła oreza, ale Bóg zwycięża“. Dlatego naród polski we wszystkich trzech dzielnicach postanowił imponującym obchodem uczcić rocznicę tego dnia w którym przemoc teutońska przed królem polskim ugiąć się musiała.

Obecnie zawiązuje się komitet mający na celu zajęcie się tym obchodem. Inne pisma bez względu na przekonania prosimy o powtórzenie tego komunikatu.

— **Pierwszy i Trzeci Maja.** Ze udziału robotników w demonstracyjnym pochodzie 1-go maja był mizerny, choć celebrę prowadził generał Ignacy, dowodził ze nie wszyscy robotnicy w tym dniu świętowali i w wielu zakładach warsztatach i fabrykach praca odbywała się normalnie, której socjalistyczna policja nie mogła przeszkodzić, bo czuwała nad tem policja państwowa. W samej fabryce ślusarsko-artystycznej p. Józefa Goreckiego w dniu 1 maja nie stawił się do roboty tylko jeden robotnik kiedy 3-go maja cała fabryka świętowała na życzenie pracowników którzy udział brali w uroczystym obchodzie. Podobnie było w mydlarni p. K. Rożnowskiego. A kolejarze, których socjaliści uważają za swoich? Pod czerwonemi sztandarami P. P. S. D. się stawiło ich się 20-tu a w dniu 3-go maja stawiło się 140-tu także z czerwonymi sztandarami, na których widniały wizerunki M. B. Częstochowskiej i znaki Orła Białego.

— **Festyn na dochód „Harmonii“** który się odbył w parku dr. Jordana, zdromadził dzięki ślicznej pogodzie tysiące publiczności. Festyn był nadzwyczaj urozmaicony. Widza wabiły liczne namioty, w których piękne panie energicznie nakłaniały już to do kupna „pewnych“ losów już to do przejechania się za bajecznie niską cenę bo 80 groszy wynoszącą, na samochodzie już to do poznania przyszłości swojej, którą jasno i treściwie za marną koronę pani Przybytko wraz z panią Wysocką tłumaczyły. Przygrywała orkiestra Harmonii, która pię-

knie odegranymi utworami uprzyjemniała pobyt w parku. Kontrola przy wejściu nie była wystarczająca, bo do parku wśliznęło się dużo uliczników, którzy dość natrętnie naprzykszali się publiczności.

— **Wydział krakowskiego Sokola** ukonstytuował się 2 bm. następująco. Na dalsze trzechlecie zdołano uprosić dotychczasowego prezesa W. Turskiego. Na 1 rok wybrani: 1 wiceprezesem Edm. Klemensiewicz, 2-gim Dr. St. Rowiński; Dyrektorem E. Kubalski; gospodarzem F. Prochaska; skarbnikiem G. Christ; rachmistrzem J. Serafin; chorążym A. Swiderski; bibliotekarzem S. Ruciński; delegatami: do grona nauczyć. Dr. T. Berezowski, do czytelni M. Magiera, do orkiestry J. Szczepański, do strzelnicy. S. Ruciński. Naczelnikami są: w oddziale wioślarskim hr. W. Rostworowski, kolarskim Fr. Ebert, czetelni Horodyski, strzelnicy Długopolski. Lekarzem Towarzystwa jest Dr. Julian Staniszewski.

— **O spółce spożywczej** wygłosił wczoraj w Domu robotniczym odczyt ks. Minkowski wobec kilkuset zgromadzonych słuchaczy i kół robotniczych, rękodzielniczych, inteligencji i pań. Przedstawiwszy korzyści kooperatyw konsumcyjnych w Anglii i Niemczech, które obracają tam kapitałami milionowymi i posiadają miliony członków, rozwinął prelegent zarys programu Spółki spożywczej w Krakowie tłumacząc jej potrzebę i jej cele. Spółka ta będzie miała na celu przyjsie z pomocą drobnym konsumentom i położenie tamy drożyznie artykułów spożywczych, wywoływanej solidarniem postępowaniem kupców żydowskich w Krakowie. Spółka krakowska oprze się na wzorze angielskich spółek roszdalskich, które wielkie korzyści przyniosły robotnikom i rękodzielnikom. Dotychczas zło zono udziałów na kilka tysięcy, drugie kilka tysięcy złożyć przyobiecano a inicjatorzy dążą do uzyskania z udziałów 20.000 kor. jako kapitału zakładowego, by obrót roczny mógł w pierwszym roku wynosić najmniej 400.000 koron.

W dyskusji p. Świdzka poruszyła myśl zaproszenia do współdziałania w zakładaniu Spółki komitetu pań, utworzonego przed kilku

Marnotrawny syn.

7) (Z angielskiego.)

— Z tego powodu wyglądasz pan mizernie — dowodził ze współczuciem — należałoby pokrzepić się trunkiem, a że dziś święto Bożego Narodzenia, przyjemnie będzie mi bardzo trącić się z panem kieliszkiem.

— Poczęstuję cię wódeczką, gdy stanjemy na miejscu — odparł John, siłąc się na dobry humor — najpierw obowiązek, potem przyjemność.

Polegając na tej obietnicy, dorożkarz zaciął konia i wrócił z John'em do furtyki ogrodu Alana Tam usłużny woźnica zsiadł z kozła, zaczął czytać rozliczne komentarze nad wsuniętym do zamku kamykiem i klienta swego zasypywał pytaniami, dającymi się streścić w tych słowach:

— Pański przyjaciel nieobecny w domu?... Dziwny z niego człowiek.... Mówię, że prowadzi ciągle wojnę ze swymi dzierżawcami.... Znam go dobrze; wóz oddawna całą jego rodzinę.... A pan, jak się nazywasz?... Regrey powiadasz? Jacyś Regrey-owie mieszkali dawniej w Gilmer-ton, może pochodzisz ztamtąd.... Walizka tedy nie należy do pana, bo na niej stoi napisane Nicholson.... Och! śpieszno panu, jak widzę.... Mam go zawieźć na dworzec Wawerley?... Pan w dalszą puszczaś się podróż?

Można pojąć, co się działo w sercu John'a, zmuszonego słuchać tej gadaniny. Wreszcie powóz ruszył w kierunku najbliższego dworca kolejowego. Nieszczęśliwy młody człowiek wśród przejmującego zimna, siedział na zatłuszczonych poduszkach dorożki, kryjąc się o ile mógł w głąb powozu, a chwilami rzucając niespokojne do koła wejrznie.

Na dworcu odzyskał odwagę, najtrudniejsze zadanie dokonane było szczęśliwie. Zawołał po sługacza i kazał mu odnieść walizkę do pakameru; nie dlatego, iżby chciał opóźnić swój wyjazd, przeciwnie, pragnął oddalić się z miejsc zło-

wrogich jaknajprędzej, ale chciał pierwiej odprawić dorożkarza, iżby on nie wiedział, dokąd John udać się zamierza. Z nogą jeszcze tedy na stopniu powozu sięgnął do kieszeni w spodniach po pieniądze.

Niestety, nic nie znalazł w tej kieszeni!

Tym razem Nicholson poczuwał się do winy. Należało być przeczorniejszym i zrzucając z siebie poplamione spodnie, pamiętać o zostawionej w nich portmonetce.

Błąd był nie do naprawienia; musiałby wrócić do przeklętego domu, którego samo wspomnienie przejmowało Johna grozą, narażałby się w ten sposób niepotrzebnie; mógłby zostać przy łapanym w miejscu popełnionej zbrodni. Ujrzał się tedy na lasce gadatliwego woźnicy i przypomniał sobie, że trzeba na wszelki wypadek mieć pod ręką walizkę, w tym celu umyślił odwołać rozkaz dany posługaczowi. Powzięcia decyzji w tym względzie musiało wszelakoż zabrać mu więcej czasu, gdyż posługacz przynosił już właśnie kwit na oddany pakunek.

Przepadło! John musiał wyrzec się nadziei zatrzymania walizki. Musiał zaspokoić posługacza, czekającego z uszanowaniem na ditek klienta.

John szukał po kieszeniach kamizelki i pal-tota, znalazł wreszcie jakąś monetę, w duchu prosił Boga, iżby to była sztuka złota, lecz przekonał się, niestety, że trzymał w palcach miedzianego solda; ofiarował go niemniej posługaczowi.

Zmienił się bezzwłocznie wyraz twarzy usłużnego człowieka.

— Ależ panie, dałeś mi tylko solda — zawołał.

— Nie mam drobnych? — odparł John.

— Nie masz pan drobnych? — wmieszał się dorożkarz. W dniu tak uroczystym jak dzisiejszy wolałbym dać uczciwemu człowiekowi szyling, aniżeli żartować sobie z niego, ofiarując lichego solda! Dziwi mnie takie postępowanie z pańskiej strony, panie Regrey.

— Nie nazywam się Regrey — wybuchnął

John, doprowadzony do rozpacz.

— Wszak pan sam nadałeś sobie tę nazwę, odciął się woźnica.

— Mówiłem to, by się pozbyć natrętnych twoich pytań, jakie prawo miałeś mnie badać?

— Bardzo dobrze! Nie zapomnę się raz drugi, nie będziesz pan potrzebował mnie strofo-wać.

A pógłosem dorożkarz wymyślał i groził gościowi.

John byłby poświęcił dziesięć lat życia, by się uwolnić od pijaka. Na nieszczęście znalazł się w zależności od niego i w dodatku potrafił rozgniewać na siebie tego człowieka.

— Dość niepotrzebnych dyskusji! — zawołał Nicholson, otwierając drzwiczki powozu, wracaj skądśmy przyjechali.

— Wracać do Murray-field? — oburzał się woźnica.

— Jedź natychmiast! — Krzyknął groźnie John, zamykając za sobą drzwiczki dorożki.

Powóz potoczył się znowu po pustych ulicach a jadący nim gość i dorożkarz mieli obłąca zaspęnie. Woźnica popędzając konia, rozpamiętywał swoje żale, co wzbudziło w nim potrzebę współczucia i trunku. Przypomniał sobie, że przy ulicy Queensterry mieszkał szynkarz, który najskuteczniej umiałby odczuć niedolę przyja-cela. Ulica Queensterry nie leżała wprawdzie na drodze do Murray-field, lecz kto zabroni dorożkarzowi nadłożyć kawałek drogi i zatrzymać się chwilę przed szynklem? To myśląc woźnica skre-cił na prawo.

John siedział w powozie zgębiony fizycznie i moralnie; dwadzieścia godzin nie miał nic w ustach a w ciągu tego czasu znosił najstraszniejszą męczarnię niepokoju i trwogi. Naraz ujrzał, że dorożka przystanąła i otwierano drzwiczki.

— oooOoo —

Cze-su-cza

oryg. chińska ręczna tkanina z surowego jedwabiu o kostjomy męskie i damskie, płaszcze i ubranka dziecięce, nędzwyczaj trwale znakomicie piorące się.

Tylko prawdziwa do nabycia w magazynie Towarów Wschodnich **Dr Nieć i Ska.** **Kraków Rynek gł. 1. 25,** tamże ręcznie tkane jedwabie wschodnie i bery bośniackie od 35 ct. za metr.

miesiącami dla tego samego celu. P. Ligeza i p. Jenzek przedstawiali korzyści Spółki dla klas uboższych, a kilku mówców poruszyło myśl poczynienia pewnych ulg dla robotników by ich w znaczniejszej liczbie przyciągnąć do Spółki. Po końcowej przemowie ks. Minkińskiego i zapowiedzeniu walnego Zgromadzenia na 26 maja zamknięto zgromadzenie.

— **Ks. Stojałowski i książę biskup krakowski.** Liberalne pisma doniosły, że konsystorz krakowski rozesłał okólnik przypominający dawno wydane rozporządzenie, ograniczające prawo ks. Stojałowskiego, do pełnienia niektórych funkcji kapłańskich. Nie wdając się w meritum tej sprawy musimy jednak nadmienić, że zakaz ten obowiązuje tylko w diecezji krakowskiej, i że przypomnienie go w obecnej chwili było ciężkim błędem politycznym. Z niemalą też radością pisze o tym zakazie „Naprzód“, któremu jednak nie przeszkadza to wcale, uderzać jednocześnie na ks. Stojałowskiego jako na „klerykała“.

— **Z teatru ludowego.** W sobotę odegrano w teatrze ludowym „Drużynę Wernyhory“ L. Starzeńskiego. Sztuka ta wystawiona celem uczczenia rocznicy 3-go maja zgromadziła bardzo mało publiczności; wśród widzów zauważyliśmy licznych studentów z gimnazjum sosenowieckiego. „Drużyna Wernyhory“ osnuta na tle ukraińsko-polskich stosunków ma szlachetną tendencję wytknięcia programu wspólnej pracy ludu ruskiego z ludem polskim, na podstawie braterstwa i obopólnej miłości. Sztuka Starzeńskiego odegrana była ogółem bardzo dobrze. Znać było zgranie jej i przejście się aktorów treścią. Odznaczyli się głównie p. Pilarski w roli marszałka, p. Olska jako jego córka, a dalej p. Szymański i p. Boroński
S. R.

— **Z teatru ludowego.** Po wystawieniu szeregu sztuk klasycznych i poważniejszych, dramatów teatr ludowy przygotowuje kilka wesołych fars i wodewilów. Pierwszą taką próbą będzie farsa S. Dobrzańskiego p.t. „Żołnierz królowej Madagaskaru“. Sztuka ta swojego czasu cieszyła się niezwykłym powodzeniem na wszystkich scenach polskich, a to z powodu ogromnego zasobu humoru i bardzo zawiłych sytuacji. Życie Mazurkiewicza z prowincji w mieście większem, jego pobyt i kłopoty są doskonale pochwyczone. Główniejsze role spoczywają w rękach p. Olskiej, Pilarskiego, Borońskiego, Szymańskiego, Arciszewskiej. W akcie drugim p. Frączkowski i p. Wandycz odśpiewają okolicznościowe kuplety.

Z teatru.

„Syzyfowe potomstwo“ tragikomedja w 4 aktach, napisał Wł. Zalewski.

Tytuł cokolwiek zbyt pompatyczny, dla utworu, w którym tragedii niema wcale, a komedja jest właściwie krotoczwila. Potomstwo Syzyfa to rodzina szlachecka Chorążeckich, która rozbiła się na bruku warszawskim, i tam szuka szczęścia, majątku i kariery. Sposoby używane do dopięcia tego celu, są albo bardzo naiwne, albo zupełnie podejrzane. Matka romanująca mimo 40-stki z stryjecznym bratem męża, zakłada pensjonat, który służy chyba do tego, aby ułatwić jej synowi schadzki z piękną ale trochę historyczną bankierową Kilien... Jest to dla tego młodzieńca także środek do zdobycia fortuny, bo albo rozwidzie bankierową i otrzyma jej majątek, albo uzyska awans od jej męża. Urzeczywistnia się ta ostatnia ewentualność, bo jak trafnie i dosadnie określa swoją żonę bankier, należy ona do dość pospolitego gatunku kobiet, które często się „pochylają“, ale nigdy lub też rzadko upadają. Panny Chorążeczek polują na swoją rękę na mężów, ale robią to tak nieszczęśliwie, lub tak niezręcznie, że obie osiadają na koszu. Słowem następuje drugie bankructwo syzyfowego potomstwa, ale szczęściem Syzyf, w tym wypadku pan Saturnin Chorążeczki, który przez trzy akty zdradzał przepaść rozmiękczenia mózgu, dostaje w 4 akcie ostrego ataku energii, i zabiera rodzinę znowu na wieś... Gdyby autor napisał akt 5, oglądalibyśmy niezawodnie jenerałną katastrofę Cho-

— „Pani Walewska“ a teatr ludowy. Od współautora „pani Walewskiej“ otrzymujemy następujące pismo:

Teatr ludowy Frączkowskiego, grając „Panią Walewską“, wyrządził mi, oraz współautorowi sztuki p. Wacławowi Gąsiorowskiemu, wielką krzywdę; miejski teatr krakowski miał ją wystawić.

Pan dyr. Frączkowski nie miał na to pozwolenia; prócz teatru lwowskiego i warszawskiego, jedynie tylko p. Pilarski ma prawo wystawiania tej sztuki i to wyłącznie tylko w miastach prowinejonalnych, więc stanowczo nie we Lwowie i nie w Krakowie. Swoją drogą pośrednik, który w imieniu p. Pilarskiego miał za to prawo zapłacić śmiesznie małą sumkę nie zapłacił do tej chwili ani grosza.

Proszę uprzejmie stanąć w naszej obronie. Równocześnie poczyniliśmy kroki, aby „Walewska“ przez krakowski teatr ludowy nie była przedstawiana.

Łączę wyrazy głębokiego szacunku
Ignacy Nikorowicz.

Najtańszy
Skład Fortepianów W. BARABASZA
KRAKÓW, Rynek L. 39, I p.; Linia A-B
(Dom W-go J. F. Fischera)

Telegramy.

MOWA KANDYDACKA MINISTRA PACAKA

WIENIEN. „Slavische Corresp.“ donosi, że minister Pacak wygłosił wczoraj w Chrudinie mowę kandydacką, w której między innymi wspomniał o reformie wyborczej, z której naród czeski może być zadowolonym. Wyczerpawszy sprawy narodowościowe, mówił dr. Pacak sprawę ugody i zaznaczył, że rząd austriacki dotąd ma wolne ręce i zawrzeć może z Węgrami tylko taką ugody, która zabezpieczy interesy Austrii i raczej żadnej nie zawrze ugody, niż taką, która by interesom Austrii zaszkodziła. Dotknawszy spraw czesko-niemieckich zaznaczył Dr. Pacak, że nadejdzie dzień, w którym uda się stworzyć podstawy do ugody czesko-

rażeńskich, tym razem na gruncie ziemiańskim...

Komedja p. Zalewskiego rozbija się na epizody, wśród których nie brak pomysłów zręcznych, dowcipnych i zabawnych, w ogóle jednak pracuje autor jeszcze środkami przestarzałymi, zbyt grubo kreśli psychologię swoich ludzi i za mało pozostawia domyślności widzów. Jego typy są zasadniczo dobrze z życia zaczerpnięte, ale nie wykończone, a czasami wypaczone; wreszcie zakończenie grzeszy niekonsekwencją, a jako „niespodzianka“ nie jest dość oryginalnem.

Jednakże, w budowie sztuki, w kilku śmiesznych rzutach, w djalogu prawie zawsze swobodnie i składnie prowadzonym, znać talent pisarcki, który znajdzie jeszcze swoją drogę i dojrzeje.

Artyści wydobyli ze sztuki wszystko co w niej było, a nawet dodali wiele własnych pomysłów. Pan Tarasiewicz, olbrzymią, ale niezbyt wdzięczną rolę młodego Chorążeckiego, odegrał z wybornem odczuciem typu, zacierając i łagodząc liczne jej brutalności, a nie robiąc nic z jej charakterystycznych znamion. Pani Solska, jako bankierowa Kilien, grała wdzięcznie, subtelnie i inteligentnie. Pan Solski stworzył w jednej scenie pyszny, prawdziwy i plastyczny typ; a inne epizodyczne role znalazły wybornych wykonawców, w pp. Zelwerowiczu, Krysińskiej, Janiczównie, Wolskiej, Sobiesławie, Jutkiewiczowej, Grabowskim, Leszczyńskim, Borodziejowej i Miarczyńskim.

Widownia była przepelniona, a po drugim akcie podano pani Solskiej i p. Tarasiewiczowi piękne wieniec i kwiaty.

oooOooo

niemieckiej. W końcu podniósł Dr. Pacak, że wyboru palamentarnego ministra na posła należałoby dokonać znaczną większością, bo tylko to potrafi umocnić jego stanowisko.

WILK ZASADZONY

SIENIAWA. (Tel. wł.) Przed tut. sądem powiatowym k., odbyła się w sobotę rozprawa karna przeciwko b. posłowi Andrzejowi Wilkowi o kradzież papieru w parlamencie. Wilk został zasądzony na 6 tygodni aresztu.

Jest to epilog znanej sprawy Wilka w parlamencie, tudzież skargi wniesionej przez niego przeciwko ks. Andrzejowi Szpondrowi o obrażę czei.

Ks. Szponder zarzucił Wilkowi w „Obronie ludu“ kradzież. Wilk wytoczył mu proces przed przysięgłymi. Podczas rozprawy woźny parlamentarny przysięgł, że Wilk ukradł całe mnóstwo papieru z kancelaryi parlamentarnej. W obec tego przysięgli uniewinnił ks. Szpondra, a sąd odstąpił akta sprawy sądowi powiatowemu w Sieniawie, celem dalszego ścigania Wilka.

Zdaje się, że Wilk, kradziony papier sprzedawał w Sieniawie.

(Mamy nadzieję, że ten proces zakończy nareszcie karierę polityczną Wilka. Przyp. Red.)

DR. BILIŃSKI KANDYDUJE.

RZESZÓW. (Tel. pryw.) W niedzielę stanął przed wyborcami gubernator Banku austro-węgierskiego i wygłosił mowę kandydacką, w której rozwinął swój program polityczny. Dr. Biliński przedstawił się jako umiarkowany konserwatysta sympatyzujący ze stronnictwem narodowo-demokratycznym.

KATASTROFA OKRĘTOWA.

PARYŻ. Parowiec „Laure“ zatonął z 72 podróżnymi w pobliżu Bouloque sur-Mer.

MORDERSTWA W ŁODZI.

ŁÓDŹ. Waśnie wśród tutejszych robotników trwają jesze i przychodzi ustawicznie do starć. Wczoraj znowu 5 zabito.

Także w Sosnowcu zwalczają się robotnicy należący do rozmaitych partii. Wczoraj raniono 6 osób.

SYTUACJA W DUMIE.

PETERSBURG. „Ruś“ pisze: Prasa prawicy twierdzi, że kadeci ostatecznie zerwali z lewicą. Aczkolwiek „Ruś“ zerwanie to przewidziała — to jednak sądzi, iż kadeci, wybrali niestosowną chwilę do zawarcia układu z rządem. znajdując się w stanie porażki, skutkiem czego rząd ich będzie nadal terroryzował, a ludność odwróci się od nich „Ruś“, zastanawiając się nad kwestją co będzie dalej w Dumie, jeżeli lewica pozostanie przy swej nieprzejednanej polityce, twierdzi, że Koło polskie stanie się całkowitym panem placu i nadal będzie kierowało rydwanem Dumy państwowej jak zechce. Ażeby tego uniknąć, „Ruś“ widzi jedyne ocalenie w lewicy i przemawia do niej, aby się pomiarowała.

WYBUCH PROCHOWNI.

LONDYN. Wybuch prochowni w Kantonie wyrządził szkody olbrzymie. W obrębie mili angielskiej dokoła prochowni wybuch pozrywał wszystkie dachy z domów. Znalaziono wiele zwłok ludzkich okropnie porozrywanych.

LONDYN. Przyczyną strasznego wybuchu prochowni w Kantonie była prawdopodobnie nieostrożność oficera. Ciało jego z fajką znaleziono wśród zwalisk.

DREZNO. Do ustawy tutejszej wyższej szkoły technicznej dodano paragraf zabraniający studentom cudzoziemskim należenia do politycznych Związków, komitetów i zebrań. Za wtrącanie się do spraw politycznych Niemiec ustawa grozi wydaleniem z Saksonji.

PASKI, TOREBKI, WOALKI, RĘKAWICZKI, KRAWATY i KOLNIERZE DAMSKIE

poleca w wielkim wyborze po możliwie niskich cenach

C. SZCZURKOWSKI, Kraków Grodzka 2.

C. k. austriackie koleje państwowe.

Pociąg z Rozkładu Jazdy

ważnego od 1 maja 1906 roku.

Jazda z Krakowa i z Podgórze: Przyjazd do Krakowa i do Podgórze:

7.00 rano pociąg osobowy Nr. 81 z Krakowa
 7.17 rano pociąg osobowy Nr. 1032 z Podgórze-Płaszowa
 7.43 rano pociąg osobowy Nr. 1032 z Podgórze przyst. do Oświęcimia przez Podgórze, Płaszów, Skawina; połączenia: w Spytkowicach do Wadowic, Alwerni i Sierzy Wodnej, w Oświęcimiu do Wiednia i Wrocławia.
 7.43 rano pociąg pospieszny Nr. 3 z Krakowa
 7.50 rano pociąg pospieszny Nr. 3 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczysk i do Ickan; połączenia: w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła, Nowego Sacza, Orłowa, Koszyc i Zakopanego, (przyjazd 9.55 wieczór) w Rzeszowie do Jasła i stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa.
 7.56 rano pociąg osobowy Nr. 15 z Krakowa
 7.56 rano pociąg osobowy Nr. 15 z Podgórze-Płaszowa do Krakowa; połączenia: w Dębicy do Tarnobrzega, Nadbrzezia i przez Rozwadów w kierunku Przeworska; Przeworska do Tarnobrzega.
 7.56 rano pociąg mieszany Nr. 411 z Krakowa
 7.56 rano pociąg mieszany Nr. 411 z Podgórze-Płaszowa do Wieliczki;
 7.56 rano pociąg osobowy Nr. 6211 z Krakowa do Kocmyrzowa i do Mogiły
 7.56 przed poł. pociąg osobowy Nr. 41 z Krakowa
 7.57 przed poł. poc. osob. Nr. 1012 z Podgórze-Płaszowa
 7.57 przed poł. poc. osob. Nr. 1012 z Podgórze przyst. do Oświęcimia i Suchy; połączenia w Oświęcimiu od Wiednia i Krakowa, w Spytkowicach od Suchej, Wadowic i Kalwaryi do Wadowic i Bielska; w Suchej do Żywca i Zwardonia, Chabówce do Zakopanego, w Nowym Saczu do Orłowa, Koszyc i Budapesztu. od 1. maja do 24 czerwca i od 16 września do 30 kwietnia 1906 z Krakowa do Zakopanego wózek wprost przechodzący pierwszej i drugiej klasy.
 8.00 przed poł. poc. osob. Nr. 13 z Krakowa
 8.12 przed poł. poc. osob. Nr. 13 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczysk i do Ickan; połączenia w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła, Nowego Sacza, Orłowa, Koszyc i Budapesztu; w Rzeszowie do Jasła a stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa, Stryja.
 8.12 po poł. poc. osob. Nr. 33 z Krakowa
 8.12 po poł. poc. osob. Nr. 1034 z Podgórze-Płaszowa do Suchy i Oświęcimia przez Podgórze, Płaszów, Skawina; połączenia w Kalwaryi do Wadowic i Bielska, Oświęcimiu do Wiednia i Wrocławia.
 8.12 po poł. poc. miesz. Nr. 41 z Krakowa
 8.17 po poł. poc. miesz. Nr. 461 z Podgórze-Płaszowa do Wieliczki;
 8.17 po poł. poc. osob. Nr. 6213 z Krakowa do Mogiły i Kocmyrzowa
 8.17 po poł. poc. posp. Nr. 8 z Krakowa do Krakowa; połączenia w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła i do Nowego Sacza, w Rzeszowie do Jasła stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa, Stryja.
 8.17 Pociąg osobowy sezonowy ar. 49 z Krakowa.
 8.17 Pociąg osobowy nr. 1020 z Podgórze-Płaszowa.
 8.17 Pociąg osobowy nr. 1020 z Podgórze przystanku, Zakopanego i Rabki kursuje od 25 czerwca do 15 września włącznie z wozami wprost przechodzącymi I, II, i III klasy z Krakowa do Zakopanego i Rabki.
 8.17 po poł. poc. osob. Nr. 25 z Krakowa
 8.17 poc. osob. Nr. 25 z Podgórze-Płaszowa do Sławny
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 19 z Krakowa
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 19 z Podgórze-Płaszowa do Stróż, połączenia w Stróżach do Nowego Sacza
 8.17 wiecz. poc. miesz. Nr. 463 z Krakowa
 8.17 wiecz. poc. miesz. Nr. 463 z Podgórze-Płaszowa do Wieliczki
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 48 z Krakowa
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 1016 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczysk i do Ickan; połączenia: w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła, Nowego Sacza, Orłowa, Koszyc i Budapesztu; w Zagórze do Gorlic.
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 6215 z Krakowa do Kocmyrzowa
 8.17 wiecz. poc. posp. Nr. 1 z Krakowa do Ickan Bukareszta, Konstancji a stąd w czwartki i niedziele okrętem do Konstancji.
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 17 z Krakowa
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 17 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczysk i Ickan
 8.17 wiecz. poc. osob. Nr. 11 z Krakowa
 8.17 w nocy poc. osob. Nr. 11 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczysk i do Ickan; połączenia: w Bierzanowie do Wieliczki, w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła do Nowego Sacza, Orłowa, Koszyc, i Budapesztu; w Dębicy do Tarnobrzega, Nadbrzezia i przez Rozwadów w kierunku Przeworska; w Rzeszowie do Jasła, a stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa i w Przeworska do Tarnobrzega.
 8.17 w nocy pociąg osobowy nr. 47 z Krakowa.
 8.17 w nocy poc. osob. nr. 1022 z Podgórze-Płaszowa
 8.17 poc. osob. nr. 1022 z Podgórze przystanku.
 8.17 Połączenia w Skawinie do Dworów, w Suchej do Żywca i z Zwardonia; w Chabówce do Zakopanego, w Nowym Saczu do Orłowa, Koszyc i Budapesztu. z Krakowa do Zakopanego kursuje wózek wprost przechodzący

4.20 rano poc. osob. Nr. 12 do Podgórze-Płaszowa.
 4.42 rano poc. osob. Nr. 12 do Krakowa z Podwoleczysk i Ickan; połączenia w Rzeszowie od Jasła, w Tarnowie od Jasła i od Orłowa;
 5.45 rano poc. osob. Nr. 1017 do Podgórze przystanku
 5.52 rano poc. osob. Nr. 48 do Podgórze-Płaszowa
 6.07 rano poc. osob. Nr. 48 do Krakowa z linii transwersalnej przez Suche, Skawinę, Podgórze, Płaszów
 6.41 rano poc. posp. Nr. 9 do Podgórze-Płaszowa
 6.50 rano poc. posp. Nr. 9 do Krakowa z Ickan; połączenia w środy i niedziele przez Konstancję z Konstancynopola (okrętem do Konstancji) codziennie do Bukaresztu.
 7.19 rano poc. osob. Nr. 412 do Podgórze-Płaszowa
 7.30 rano poc. osob. Nr. 412 do Krakowa z Wieliczki
 7.40 rano poc. osob. Nr. 6212 do Krakowa z Kocmyrzowa i Mogiły
 7.45 rano poc. osob. Nr. 1033 do Podgórze przystanku
 7.53 rano poc. osob. Nr. 1033 do Podgórze-Płaszowa
 8.10 rano poc. osob. Nr. 32 do Krakowa z Oświęcimia i Suchy; połączenia w Oświęcimiu od Wiednia i Krakowa, w Spytkowicach od Suchej, Wadowic i Kalwaryi do Wadowic;
 8.32 rano poc. osob. Nr. 18 do Podgórze-Płaszowa
 8.45 rano poc. osob. Nr. 18 do Krakowa z Podwoleczysk i z Ickan; połączenia w Tarnowie od Nowego Sacza — Stróż
 10.28 rano poc. mieszany Nr. 1061 do Podgórze przystanku
 10.35 rano poc. miesz. Nr. 1061 do Podgórze-Płaszowa z Oświęcimia; połączenia w Oświęcimiu od Wiednia i Wrocławia, w Podgórze-Płaszowie od Krakowa i Lwowa
 11.22 przed poł. poc. miesz. Nr. 462 do Podgórze-Płaszowa
 11.35 przed poł. pociąg miesz. Nr. 462 do Krakowa z Wieliczki;
 1.05 po poł. pociąg osob. Nr. 6214 do Krakowa z Kocmyrzowa i Mogiły;
 1.17 po poł. poc. osob. Nr. 14 do Podgórze-Płaszowa
 1.30 po poł. poc. osob. Nr. 14 do Krakowa, ze Lwowa; połączenia w Rzeszowie od Jasła, w Dębicy od Przeworska od Rozwadów, od Nadbrzezia, w Tarnowie od Orłowa, Nowego Sacza, Jasła i Stróż.
 1.47 Poc. os. sezonowy Nr. 1013 do Podgórze przystanku
 1.52 Poc. os. sezonowy nr. 1013 do Podgórze-Płaszowa
 2.04 Poc. os. sezonowy nr. 44 do Krakowa.
 Zakopanego i Rabki kursuje od 25 czerwca do włącznie 15 września.
 2.24 po poł. poc. posp. Nr. 6 do Krakowa ze Lwowa;
 4.17 po poł. poc. osob. Nr. 1011 do Podgórze przystanku
 4.25 po poł. poc. osob. Nr. 1011 do Podgórze-Płaszowa
 4.40 po poł. poc. osob. Nr. 42 do Krakowa z linii transwersalnej przez Suche, Skawinę, Podgórze-Płaszowa, połączenia w Zagórze, z Gorlic, w Jedle od Rzeszowa, w Chabówce od Zakopanego w Suchej do Zwardonia, w Kalwaryi od Bielska, Wadowic.
 6.12 wiecz. osob. Nr. 16 do Podgórze Płaszowa
 6.25 wiecz. poc. osob. Nr. 16 do Krakowa z Podwoleczysk i z Stanisławowa połączenia w Przeworsku od Tarnobrzega, w Tarnowie od Nowego Sacza Stróż, od Nowego Zagórza, Jasła przez Stróż, w Bierzanowie od Wieliczki.
 7.10 wiecz. pociąg osob. Nr. 6216 do Krakowa z Kocmyrzowa
 8.55 wiecz. osob. Nr. 1035 do Podgórze przystanku
 9.00 poc. osob. wiecz. Nr. 1035 z Podgórze-Płaszowa.
 9.12 wiecz. osob. Nr. 44 do Krakowa z Oświęcimia połączenia w Oświęcimiu od Wiednia i Wrocławia; w Spytkowicach od Sierzy Wodnej Alwerni.
 9.31 wiecz. poc. posp. Nr. 4 do Podgórze-Płaszowa
 9.38 wiecz. poc. posp. Nr. 4 do Krakowa z Podwoleczysk i z Ickan połączenia w Przeworsku od Tarnobrzega, w Rzeszowie od Jasła, w Dębicy od Przeworska przez Rozwadów od Nadbrzezia i Tarnobrzega w Tarnowie od Budapesztu (odjazd 7 rano) Koszyc, Nowego Sacza, Stróż, Nowego Zagórza, Jasła przez Stróż
 10.35 wiecz. osob. Nr. 24 do Podgórze-Płaszowa
 10.45 wiecz. osob. Nr. 24 do Krakowa z Rzeszowa połączenia w Rzeszowie od Jasła, w Dębicy od Rozwadowa, Nadbrzezia i Tarnobrzega, w Tarnowie od Orłowa, Nowego Sacza, Stróż, Nowego Zagórza, Jasła przez Stróż
 10.41 wiecz. osob. Nr. 1021 do Podgórze przystanku
 10.47 wiecz. osob. Nr. 1021 do Podgórze-Płaszowa
 11.00 w nocy poc. osob. Nr. 46 do Krakowa z Nowego Sacza przez Suche, Skawinę, Podgórze-Płaszów; połączenia w Nowym Saczu od Budapesztu, Koszyc, Orłowa, w Habówce od Zakopanego, w Kalwaryi od Bielska i Wadowic

--- USTAWA ---

Nowej Reformy wyborczej

do nabycia w SEKRETARYACIE P.O.B. CENTRUM ŁUD. Kraków św. Krzyża 7.

Początek tej kolei i stacya Unterthemenau

Roczny zbył przeszło 5000 wagonów.

Unterthemenau'ska Fabryka wyrobów glinianych księcia Jana von Siechtenstein Unterthemenau przy Łudenburgu

Poleca:

Płyty klinkerowe różnych gatunków i wytrzymałości na trotoiry, dla dworców kolej, mleczarni, stajni, podwoleczysk i t. d., dalej płyty marmurkowe w tysiącznych wzorach, od najskromniejszych do najbogatszych (Produkcja roczna 15 milionów płyt) dla kościołów, szkół, fabryk etc., podwójnie gładzone rury kamionkowe, wkłady do kominków, rury remizowe, cegły klinkerową (prasowaną na sucho o najwyższej wytrzymałości do budowy filarów, prasowaną na wilgotno do budowy kanałów) płyty ściennie i do fasad, cegły gładzone do fasad, dachówkę we wszystkich gatunkach czerwona i glazurowana, rury do drenażu, kafe do palenisk.

Ilustrowane cenniki gratis i franko.
 - Liczb zajętych robotników 700. -

KANARKI

PARCYŃSKIE

Poleca własnego chowu rasy „Selferta“ wyborze i pilne śpiewaki o największym fletowym, długo ciągnącym, melodyjnym śpiewie, sprzedaje według jakości

śpiewu po 10, 12, 16 i 20 kor. za sztukę. Samiczki do rozrodu po 3 i 4 kor. Przesyłam pocztą za zaliczką ze poręczeniem wartości oraz nadejścia zdrowych. — Przez 10 dni próby wymiana ozwolona

Kodowla prawdziwych Karceńskich Kanarków
JAN SZUFA,
 Kraków, ul. Floryańska 38.

Swieżość

młodzieńczą można zachować bardzo długo jeżeli się używa tylko preparatów znanych i uznanych jako doskonałych, a do których należą **Crema Smon** oraz **Puder ryżowy Simon'a**. — Jednocześnie trzeba bardzo unikać kosmetyków podejrzanych. 744

Trzy guldeny

kosztuje paczka poczt. brutto 5 kg. pięknie sortowanych odpadków mydeł: fiołkowych, różanych, heliotrop, Moschus, konwaliowych, brzoskwiniowych, liliiowych i t. d.

Wysyła za zaliczką **Bohemia Parfümerie Bodenbach** a/E., Weiher 221.

Książeczka

„Najpiękniejszy dzień mojego życia“.

czyli Pamiątka 1-ej Komunii św. wydano w myśl Kurendy Kosystorza 1 metropolitalnego Lwowskiego z r. 1906 w sprawie 1-ej Komunii św. dzieci, opracowana jest w ten sposób; iż może służyć młodzieży obojej płci jako podręcznik do modlitwy i po 1 ej Komunii św. na długie lato. Cena oprawnej w płótno **po 50 h.** przy większej ilości opust. Lepsze oprawy na żądanie. **Główny skład Wincenty Kuczański ul. Kopernika we Lwowie.** 491 9.

Zakład fryzyerski

bez konkurencji

zaraz do odstąpienia za koron 250 bez urzędzenia, z urządzeniem kor. 400. Wiadomość u Anny Morawskiej Milówka. 489 6

Zegiestów w Galicyi nad Popradem. Kolej, poczta i telegraf w miejsc

Najsilniejsza szczawa żelazista:

kąpiele mineralne-gazowo-wodne, borowinowe, hydropatyczne i rzeczne w Popradzie. W roku bieżącym zaprowadzono **kanalizację, wodociągi i oświetlenie elektryczne**, przeobiono łązienki, wybudowano 2 wille o 125 pokojach. — Okolica należy do najwspanialszych w Galicyi. — Lekarz zdrojowy: Dr. Tymoteusz Piotrowski, kierownik Zakładu dla leczenia chorób kobiecych w Krakowie, b. asystent kliniki akuszerzy, b. sekund. szpitala św. Łazarza. — Woda zegiestowska do nabycia we większych składach, oraz w Zakładzie (40 flaszek, 15 K.) — Trzy sezony: I od 20 maja do 30 czerwca; II od 30 czerwca do 1 września; III od 1 września do 30 września. — W sez. I i III przy cenach kąpieli, oraz mieszkań 30% opustu.

